

چکیده

تأثیر به کارگیری مدل مراقبت مشارکتی بر کیفیت خواب بیماران مبتلا به نارسایی قلبی
هدف: نارسایی قلبی یک وضعیت شایع و تهدید کننده زندگی است. این بیماران از کیفیت خواب پایینی برخوردار هستند. از راه‌های اصلاح کیفیت خواب، آموزش مراقبت از خود با استفاده از مدل در پرستاری است، لذا این مطالعه با هدف تأثیر به کارگیری مدل مراقبت مشارکتی بر کیفیت خواب بیماران مبتلا به نارسایی قلبی انجام شد.

مواد و روش‌ها: پژوهش حاضر از نوع کارآزمایی بالینی شاهددار تصادفی شده است؛ که بر روی ۱۰۲ نفر از بیماران مبتلا به نارسایی قلبی مزمن پایدار بستری در بخش قلب بیمارستان واسعی سبزوار ۹۳-۱۳۹۲ انجام گرفت. بیماران به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب و به‌طور تصادفی در دو گروه آزمون و کنترل قرار گرفتند. جهت سنجش کیفیت خواب بیماران از مقیاس کیفیت خواب پیتزبورگ که روایی آن به روش روایی محتوا و پایایی آن با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ (۰,۷۹) به تأیید رسید. اجرای مدل مراقبت مشارکتی، در گروه آزمون به مدت سه ماه انجام گرفت. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از روش‌های آمار توصیفی و تحلیلی (آزمون کای دو، آزمون من‌ویتنی یو، تحلیل کوواریانس به سبک رگرسیونی و رگرسیون لجستیک چند سطحی داده‌های همبسته) با نرم‌افزارهای SPSS نسخه ۱۱,۵ و SAS نسخه ۹,۱ در سطح اطمینان ۹۵ درصد انجام شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد اکثر واحدهای مورد پژوهش زن (۵۴,۹)، در محدوده سنی ۶۰-۷۹ سال (۵۴,۹) بی-سواد (۵۸,۸) و خانه‌دار (۵۳,۹) بودند. همچنین بیش‌ترین علت بستری بیماران درد قلبی (۶۶,۷) بود. بین نمره کیفیت خواب دو گروه قبل از مداخله اختلاف آماری معنی‌دار نبود، اما پس از مداخله میانگین و انحراف معیار نمره کلی کیفیت خواب در گروه کنترل و آزمون به ترتیب $4,03 \pm 2,89$ و $4,43 \pm 2,89$ بود و آزمون آماری من-ویتنی یو بین دو گروه اختلاف آماری معنی‌داری نشان داد ($p=0,001$).

نتیجه‌گیری: اجرای مدل مراقبت مشارکتی بر افزایش کیفیت خواب بیماران نارسایی قلبی مؤثر است. لذا پیشنهاد می‌شود اجرای این مدل مراقبتی در سایر بیماران مزمن نیز آزمون گردد و در مورد آنان مورد استفاده قرار بگیرد.

واژگان کلیدی: مدل مراقبت مشارکتی، کیفیت خواب، نارسایی قلبی